

Més de trenta mil mallorquins iniciaren la marxa a peu cap a Lluc

La Ciutat de Mallorca.— Més de trenta mil persones van iniciar ahir, dissabte, a les onze del vespre, la peregrinació tradicional a peu des de la capital de l'illa fins al santuari de la Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, situat a uns quaranta-vuit quilòmetres de Ciutat. La pujada a peu d'enguany ha assolit l'índex més alt de participació.

Aquesta tradició, que es remunta a l'edat mitjana, ha estat promoguda des de fa alguns anys per la colla d'amics del bar Es Güell i enguany ha assolit aquesta alta participació perquè s'escau el centenari de la coronació de la imatge de Lluc. A més, en aquesta ocasió, la peregrinació rep el suport d'organismes oficials de les Balears, com són el Consell Interinsular i el Consell Insular de Mallorca, i l'exèrcit hi ajuda amb camions-cisterna per a atendre els participants.

D'altra banda, diversos autobusos i els carrilets de l'illa han estat posats a disposició dels participants.

L'arribada al santuari dels pelegrins que hagin suportat la llarga caminada serà avui de bon matí. Tot seguit hi haurà una ofrena i un aplec de balls populars mallorquins.

Amb motiu del centenari que enguany se celebra a Lluc, han estat condicionats diferents nous serveis al recinte del santuari. Cal esmentar el nou cobert d'acolliment, amb capacitat per a uns quants milers de persones, i la instal·lació amb aigua perquè els pelegrins que fan la llarga caminada es puguin rentar els peus quan hi arribin. El punt culminant de la celebració serà el pròxim mes de setembre, concretament el dia 8, que es clouran els actes oficials programats que s'han anat desenvolupant els darrers dotze mesos.

El Pentàgon envia helicòpters per a treure les mines del mar Roig

París.— Els Estats Units han enviat un vaixell oceanogràfic i han anunciat la tramesa imminent d'helicòpters especialitzats en el dragatge de mines al mar Roig i en el golf de Suez, on, segons diverses fonts concordants, dotze vaixells han estat atacats des del començament de juliol per explosions degudes a mines flotants.

Els responsables del Pentàgon han precisat que una esquadrilla d'helicòpters RH-53D Stallion només esperen la decisió conjunta dels Estats Units i Egipte per arribar a l'Orient Mitjà. Washington, que donà la primera alerta dilluns passat, s'inquieta per l'aparició d'un

nou sector d'inseguretat a les vies marítimes estratègiques d'Orient Mitjà, mentre que al Golf Pèrsic una cinquantena de vaixells han estat fets malbé a causa de la guerra irano-iraquiana.

L'organització extremista islàmica al-Jihad anuncià dimecres que havia col·locat 190 mines al canal de Suez i a Bab al-Mandab, l'estret que uneix el mar Roig amb l'oceà Índic. El govern egipci, que treu importants beneficis de l'explotació del canal, ha negat que s'hi hagin col·locat mines, però, de tota manera, ha nomenat una comissió militar encarregada d'investigar aquest cas.

Nissan assoleix el 84,4 per cent de capital de l'empresa Motor Ibèrica

Tokyo (Japó).— Segons que informaren ahir a Tokyo, l'empresa automobilística japonesa Nissan ha augmentat fins al 84,4 per cent la seva participació majoritària a la companyia espanyola Motor Ibèrica SA. Aquest increment es va decidir el 31 de juliol per tal de fer la inversió addicional necessària per a produir la furgoneta Vanette.

Aquesta aportació de Nissan forma part de la seva estratègia per a introduir els seus productes a Europa amb vista a la pròxima entrada d'Espanya al

Mercat Comú. Cal dir que Nissan també té un acord amb l'empresa italiana Alfa Romeo i fa poc que n'ha signat un altre per a fer cotxes a Anglaterra. Fins ara Nissan fabrica a Motor Ibèrica el jeep Patrol i espera que el Vanette serà al mercat a començament de l'any que ve.

D'altra banda, la companyia Al-Frat, societat constituïda pel govern de Síria i l'empresa Nissan-Motor Ibèrica per a fer tractors Ebro a Síria, ha fet una nova comanda de mil dos-cents vehicles més. Aquests tractors s'envien a Síria mig fets.

A LA VORA DE...

Inhibició: Refugi mortal

Em sembla oportú, i aclaridor, que Oriol Pi de Cabanyes opini a *Serra d'Or* que bona part dels nostres hàbits col·lectius pooden haver estat intensament condicionats per una llarga història de repressions profundes, d'inhabilitacions forçoses i, doncs, d'inhibicions indesitjables. Admès aquest condicionament, hem de fer unes consideracions que al meu entendre són obligades: les repressions i les inhabilitacions ens han estat imposades, mentre que la inhibició és la nostra reacció errònia. No sempre podrem superar la repressió que ens ve de fora, però depèn de nosaltres deixar d'alimentar la inhibició que ens neix a dins.

Però m'ha semblat especialment atractiu —i a contracorrent, i necessari— el que planteja Pi de Cabanyes: "L'exercici de la política (i de la cultura) sembla tan subsidiari de les formes com de les idees. Així, els polítics (i els intel·lectuals) formats en l'antifranquisme resistent" —atenció: Pi de Cabanyes va néixer el 1950— "corren el risc de caure presoners de l'orgull de la ideologia i de l'autosatisfacció de l'eficàcia, sense adonar-se que l'exercici de la política (i de la cultura) requereix més que mai el gust de les belles maneres: la capacitat d'integració que tenen les bones paraules, la maniobrabilitat, la diplomàcia. Els vells mercaders del país sabien com és de difícil i esforçat col·locar escaientment la manufactura. En primer lloc, cal creure en les seves virtuts. En segon lloc, saber què se'n vol treure i com persuadir millor intermediari i consumidor (o creador d'opinió i públic)".

Potser algú s'escandalitzarà d'aquestes paraules. Jo no, i dono tota la raó a Pi de Cabanyes quan continua: "Els castellans, rai:

saben moure's per palau i dir la paraula justa en el moment just. Els d'aquí, no tant: fets a treballar sense agraïments públics, prou hem fet de compensar les frustracions col·lectives emparant-nos en la convicció que l'obra ben feta ens justifica. De portes enfora, només els vots són trumfos i la venda és la venda. I estar tant a l'aguait no ens ha de fer perdre la recuperació del somriure i l'entusiasme". "Refugiar-se en la discreta vanagloria del rigor i en l'exagerat perfeccionisme ens pot condemnar a reclusió perètua".

És una excel·lent notícia, per a mi, que un intel·lectual català encara jove s'expressi d'aquesta manera. No sé si és una actitud personal o respon —com espero— a un corrent que comença a estendre's en determinats àmbits.

En alguns que jo he conegut, caracteritzats per diversos i nobles resistencialismes, m'ha sobtat sempre el desinterès pels problemes bàsics de comunicació. Com si l'*habilitat de la forma* fos incompatible amb la *puresa del fons*. Com si fos un pecat utilitzar, per a afirmar-nos, la *tècnica* que d'altres han utilitzat per a negar-nos.

Es positiu voler ésser i voler fer. Però hem d'aprendre a explicar-nos, hem d'aprendre a seduir, hem de saber com hem de trucar a les cases dels altres perquè ens obrin la porta. Sense una clara visió de l'exigència comunicativa, qualsevol ideologia vàlida pot esdevenir una patologia, i qualsevol govern honest pot confondre política amb administració. I a perdre. Uns Magatzems Catalans ofegats per estocs d'excel·lents productes... no venuts.

Josep M. Espinàs

Èxit del primer llançament del coet Ariane 3 des de la Guaiana Francesa

París.— L'èxit del primer llançament, ahir, d'un coet de la sèrie Ariane 3, portador de dos satèl·lits de telecomunicacions, permet a Europa de guanyar una veritable aposta especial en el mercat comercial de l'aire. Després de més d'una hora d'angoixós retard per culpa de deficiències tècniques en la recepció de dades informàtiques, l'Ariane 3 va enlairar-se finalment a les 13,33 (hora del meridià de Greenwich) de la base espacial de Kuru, a la Guaiana Francesa. Sense cap problema i tal com estava previst, ens dos superpotents propulsors suplementaris que caracteritzen la sèrie es varen separar del coet uns quaranta segons després. Uns minuts més tard, el «germà gran» dels altres nou Ariane llançats anteriorment va complir amb els seus compromisos comercials: posar en òrbita geostacionària —a una altitud de trenta-sis mil quilòmetres— el satèl·lit de telecomunicacions europeu Ecs-2 i el primer satèl·lit francès d'aquesta mena Telecom 1-A.

L'èxit de la missió fou celebrat immediatament amb crits de joia i aplaudiments a la base espacial de Kuru i al centre espacial de Tolosa de Llenguadoc. El primer ministre francès, Laurent Fabius, va enviar un missatge de felicitació al ministre d'Investigació Científica, Henri Curien, considerat com el «pare d'Ariane».

El vol es va programar sense cap assaig previ, tot i que s'hi jugaven el futur comercial del coet.

Els tres pisos que formen el coet van arribar a Kuru el 19 de juny i en menys de dos mesos els tècnics de la base aconseguiren muntar la torre de cinquanta metres. Tretze dies abans del llançament, els dos propulsors foren amarrats al coet amb el propòsit d'aconseguir la seva acceleració en el moment d'enlairar-lo.

Aquesta nova potència fou la que ha permès de llançar l'Ariane 3 amb dos satèl·lits a bord. La societat europea Arianespace ha demostrat així la seva competitivitat en el mercat comercial de l'espai enfront dels seus rivals nord-americans.

Quatre morts d'accident a Caldes de Malavella

Caldes de Malavella (la Selva).— Quatre morts i un ferit greu fou el resultat d'un xoc frontal entre dos automòbils que es va produir ahir a la carretera N-II en el terme municipal de Caldes de Malavella. Una furgoneta, amb matrícula GE-533-N, conduïda per Antoni Garcia Hijano, que va resultar ferit de gravetat, va topar de cara amb el turisme matrícula L-3644-E. Tres dels seus quatre ocupants varen morir en l'accident.

Panamà espera l'arribada de més etarres

Panamà.— Les autoritats polítiques i militars han reconegut oficiosament que ben aviat arribaran més etarres en aquest país centramericà. En concret, esperen l'arribada d'Eugenio Etxeveste, alias Antxon, número dos de l'organització independentista basca. Antxon fou detingut dilluns passat a la població francesa d'Anglet perquè no portava documentació legal. Provisionalment fou confinat prop de Metz, al costat de la frontera alemanya.

